

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sygn. akt SK 14/11

BAS-WPTK-1690/11

Termin rozprawy: 22 października 2013 r.

Warszawa, dnia 18 października 2013 r.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KAN CELARIA	
wpl. dnia	18. 10. 2013
L.dz.	L.zał. ....

Trybunał Konstytucyjny

Odpowiadając na pismo Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 29 czerwca 2012 r., informujące o wpłynięciu do Trybunału Konstytucyjnego skargi konstytucyjnej W M z 13 lutego 2012 r., dołączonej do skargi konstytucyjnej A N z 8 kwietnia 2011 r. celem łącznego ich rozpoznania pod sygnaturą akt SK 14/11 z uwagi na tożsamość sprawy, na podstawie art. 34 ust. 1 w związku z art. 27 pkt 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 ze zm.) w imieniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej **podtrzymuję konkluzje i uzasadnienie stanowiska Sejmu z 12 stycznia 2012 r.**, a także przedkładam dodatkowe wyjaśnienia.

W M wniosła o stwierdzenie niezgodności „art. 357 § 2 zd. 2 w zw. z art. 766 KPC w zw. z art. 13 § 2 KPC w zakresie w jakim obowiązek sporządzenia przez sąd uzasadnienia postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym a oddalającego skargę na czynność komornika sądowego – warunkowany jest tym czy stronie przysługuje środek zaskarżenia – jako niezgodny z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 2 oraz Preambułą Konstytucji w zakresie zapewnienia rzetelnego działania instytucji publicznych do których należą sądy w sprawach obywateli i 31 ust. 3 Konstytucji”.

Zarówno skarga konstytucyjna A N z 8 kwietnia 2011 r. oraz W M z 13 lutego 2012 r. zmierzają do stwierdzenia niezgodności

z Konstytucją art. 357 § 2 zdanie 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.; dalej: k.p.c.) w zakresie, w jakim nie przewiduje obowiązku sporządzenia uzasadnienia postanowienia w przedmiocie oddalenia skargi na czynność komornika (polegającą na zajęciu wierzytelności w przypadku skargi A N oraz zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji oraz zajęciu rachunku bankowego w przypadku skargi W M).

W skardze konstytucyjnej W M wskazała, że została pozbawiona uzasadnienia rozstrzygnięcia i poznania jego motywów. Zdaniem skarżącej może to prowadzić do podejmowania przez sąd rozstrzygnięć przypadkowych lub arbitralnych a w konsekwencji rzutować na treść prawa do sądu. Zaskarżone przepisy są – w jej opinii – sprzeczne z obowiązkiem zapewniania rzetelności w działaniu instytucji publicznych oraz stanowią nieproporcjonalne ograniczenie prawa do sądu, które obejmuje także prawo rozpoznania motywów rozstrzygnięcia.

Skarga ta jest w swej istocie zbieżna – z odpowiednimi zmianami wynikającymi ze stanu faktycznego, czynność komornika w tym wypadku przybiera bowiem postać zawiadomienia o wszczęciu egzekucji oraz zajęcia rachunku bankowego – ze skargą konstytucyjną A N z 8 kwietnia 2011 r. Powyższego nie zmienia także fakt, iż wobec stanowiącego przedmiot kontroli art. 357 § 2 zdanie 2 k.p.c. W M przywołała związkowo dwa dodatkowe przepisy. Występujący w tym charakterze art. 766 k.p.c. przewiduje, że sąd rozpoznaje sprawy egzekucyjne na posiedzeniu niejawnym, chyba że zachodzi potrzeba wyznaczenia rozprawy albo wysłuchania na posiedzeniu stron lub innych osób, zaś według art. 13 § 2 k.p.c. przepisy o procesie stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań. Wspomniane regulacje zostały wprawdzie przywołane w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego oddalającego zażalenie skarżącej, jednak tworzą one wyłącznie kontekst normatywny dla zakwestionowanego art. 357 § 2 zdanie 2 k.p.c. a ich ewentualne nieuwzględnienie w wywodach sądu pozostawałoby bez znaczenia dla treści wydanego rozstrzygnięcia.

Opisane okoliczności przemawiają w ocenie Sejmu za celowością ograniczenia odzwierciedlanego w sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego przedmiotu kontroli do art. 357 § 2 zdanie 2 k.p.c. Należy zaznaczyć, że pogląd ten znajduje oparcie w stanowisku prezentowanym w literaturze przedmiotu, zgodnie z którym jeżeli wyrażenie „w związku z ...” służy wskazaniu kontekstu normatywnego, ze względu na który przepis powołany wcześniej zostaje uznany za zgodny (niezgodny) z ustawą zasadniczą, to „przepis później przywołany nie byłby przedmiotem rozstrzygnięcia [Trybunału Konstytucyjnego – uwaga własna], a jego powołanie wskazuje na przyczynę stwierdzenia niekonstytucyjności – jako element uzasadnienia orzeczenia – nie powinno mieć miejsca w sentencji” (S. Wronkowska, M. Hermann, A. Łyszkowska, *Wpływ orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego na tekst jednolity aktu normatywnego* [w:] *Konferencja. Tekst jednolity ustawy wobec orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego*, red. M. Laskowska, Z. Wrona, Warszawa 2013, s. 35).

Jedynie na marginesie można się jeszcze odnieść do powołania przez W M w charakterze wzorca kontroli wstępu do Konstytucji. Zarzut ten nie został przez skarżącą opatrzony żadnym uzasadnieniem. Biorąc to pod uwagę a także zważywszy, iż preambuła, jakkolwiek stanowi budulec dla norm prawnych, nie formułuje wprost żadnych praw podmiotowych jednostki, w ocenie Sejmu należy uznać oczywistą bezzasadność skargi konstytucyjnej w tym zakresie.

Podsumowując, analiza lakonicznej argumentacji zawartej w skardze W M wskazuje, iż jest ona zbliżona do argumentacji przedstawionej w skardze A N Ergo, zawarte w niej zarzuty były już przedmiotem analizy w stanowisku Sejmu z 12 stycznia 2012 r., które jest w pełni adekwatne w odniesieniu do skargi W M W powołanym stanowisku Sejm uznał, że art. 357 § 2 zdanie 2 k.p.c. w zakresie, w jakim nie przewiduje obowiązku sporządzenia uzasadnienia postanowienia w przedmiocie oddalenia skargi na czynność komornika polegającą na zajęciu wierzytelności, jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji.

Ze względu na różnice w przedmiocie zaskarżenia, wynikające wyłącznie z odmiennych okoliczności faktycznych, Sejm wnosi o uznanie, że art. 357 § 2 zdanie 2 k.p.c. w zakresie, w jakim nie przewiduje obowiązku sporządzenia uzasadnienia postanowienia w przedmiocie oddalenia skargi na czynność komornika w postaci zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, zajęcia wierzytelności oraz zajęcia

rachunku bankowego, jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji.

Na tym etapie postępowania Sejm nie składa dodatkowych wyjaśnień ani wniosków.

MARSZAŁEK SEJMU

Ewa Kopacz